

Szegeden a képviselőház Szemere Bertalan miniszterelnök és belügyminiszter indoklása után egyhangúlag elfogadta az 1849:IX. törvénycikket a hazai zsidóság politikai és vallási egyenjogúsításáról. „1. §: A hazának polgárai közt vallásbeli különbség, jog és kötelesség tekintetében különbséget nem tévén, ezen elv szerint kijelentetik, mikép a magyar álladalom határain belül született, vagy törvényesen megtelepedett »Mózes vallású« lakos, mind azon politikai s polgári jogokkal bír, mellyekkel annak bármelly hitű lakosai bírnak.” 2. §: a Magyarországra való betelepülésről rendelkezik oly módon, hogy a részletes szabályozás kidolgozását a kormány hatáskörébe utalja; 3. §: lehetségesnek és érvényesnek tartja a zsidók és keresztények közti polgári házasságot, és elismeri annak „polgári” következményeit; 4. §: a belügyminiszter hatáskörébe utalja egy választott, zsidó világi és egyházi képviselőkből álló testület összehívását, amely a zsidó vallás hitelveinek kimondására valamint a szervezeti és vallási reformok meghozatalára hivatott, s ugyanő illetékes azon intézkedések megtételére, hogy a zsidók a „kézi mesterségek és a földművelés gyakorlására vezéreltessenek”. (A szabadságharc bukása miatt a törvény nem lépett hatályba.)